

- 4) Czy art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisom krajowym, na podstawie których można względem danej osoby wszcząć postępowanie w sprawie nałożenia grzywny administracyjnej o charakterze karnym w związku z czynami, za które osoba ta została już prawomocnie skazana w postępowaniu karnym, w przypadku gdy oba postępowania prowadzone są w sposób od siebie niezależny, a jedyną gwarancją tego, że surowość nałożonych sankcji odpowiada wadze danego naruszenia, jest to, że sąd orzekający w sprawach podatkowych rozstrzygający sprawę co do istoty może dokonać oceny pod kątem zgodności z zasadą proporcjonalności, z tym że przepisy krajowe nie przewidują ani żadnych zasad w tym zakresie, ani żadnych zasad, które pozwoliłyby organom administracyjnym uwzględnić orzeczoną już wcześniej sankcję karną?

⁽¹⁾ Belgijski btw-wetboek (kodeks VAT).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy
w Siemianowicach Śląskich (Polska) w dniu 30 maja 2023 r. – Horyzont Niestandaryzowany
Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty przeciwko LC**

(Sprawa C-339/23, Horyzont)

(2023/C 314/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty

Strona pozwana: LC

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 8 dyrektywy 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że wyrażony w nim obowiązek ciążyący na kredytodawcy dotyczący zbadania zdolności kredytowej konsumenta (kredytobiorcy) jest równoważny z innymi obowiązkami określonymi we wspomnianej wyżej dyrektywie (zwłaszcza z obowiązkami informacyjnymi określonymi w art. 10 i nast.), w taki sposób że sankcje do których odsyła art. 23 dyrektywy, nie mogą być odmienne, tzn. nie mogą przewidywać różnych konsekwencji prawnych w zw. z naruszeniem każdego z tych obowiązków z osobna?

⁽¹⁾ Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd
Sofija-grad (Bułgaria) w dniu 7 czerwca 2023 r. – LF/Zamestnik-predsdateł na Dyrżawna agencija za
beżancite**

(Sprawa C-352/23, Changu ⁽¹⁾)

(2023/C 314/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LF

Strona przeciwna: Zamestnik-predsdateł na Dyrżawna agencija za beżancite

Pytania prejudycjalne

1. Czy motyw 15 preambuły, art. 2 lit. h) i art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one państwu członkowskiemu na wprowadzenie przepisów krajowych przyznających ochronę międzynarodową na podstawie współczucia lub względów humanitarnych, która to ochrona nie ma żadnego związku z logiką i duchem dyrektywy 2011/95 zgodnie z motywem 15 preambuły i art. 2 lit. h) tej dyrektywy (inny rodzaj ochrony), czy też w tym przypadku uregulowana w prawie krajowym możliwość udzielenia ochrony „ze względów humanitarnych” powinna być zgodna ze standardami ochrony międzynarodowej określonymi w art. 3 dyrektywy 2011/95?
2. Czy motyw 12 preambuły i art. 14 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE⁽²⁾ z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z art. 1 i 4 karty nakładają na państwo członkowskie bezwzględnie wiążący obowiązek wydania obywatelom państw trzecich pisemnego potwierdzenia, że przebywają oni nielegalnie, lecz nie mogą jeszcze być wydalenii?
3. Czy w przypadku przepisów krajowych, w których jedyny przepis regulujący status obywatela państwa trzeciego ze „względów humanitarnych” zawarto w art. 9 ust. 8 Zakon za ubežiszteto i bežancite (ustawy o azylu i uchodźcach), wykładnia tego przepisu krajowego, która nie ma żadnego związku z charakterem i podstawami określonymi w dyrektywie 2011/95, jest zgodna z motywem 15 preambuły, art. 2 lit. h) i art. 3 dyrektywy 2011/95?
4. Czy, dla celów stosowania dyrektywy 2011/95, art. 1, 4 i 7 karty wymagają dokonania oceny, czy przedłużający się pobyt bez uregulowanego statusu obywatela państwa trzeciego w państwie członkowskim stanowi niezależną podstawę udzielenia ochrony międzynarodowej z „nadrzędnych względów humanitarnych”?
5. Czy pozytywny obowiązek państwa członkowskiego zapewnienia przestrzegania art. 1 i 4 karty dopuszcza rozszerzającą wykładnię krajowego środka określonego w art. 9 ust. 8 Zakon za ubežiszteto i bežancite, która wykracza poza logikę i standardy ochrony międzynarodowej określone w dyrektywie 2011/95 i wymaga wykładni zgodnej jedynie z poszanowaniem praw podstawowych o charakterze bezwzględny wynikających z art. 1 i 4 karty?
6. Czy nieprzyznanie ochrony na podstawie art. 9 ust. 8 Zakon za ubežiszteto i bežancite obywatelowi państwa trzeciego znajdującemu się w sytuacji skarżącego może skutkować niewypełnieniem przez państwo członkowskie jego obowiązków określonych w art. 1, 4 i 7 karty?

⁽¹⁾ Nazwa niniejszej sprawy jest fikcyjna. Nie odpowiada ona bowiem rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dz.U. 2011 r., L 337, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. 2008 r., L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 8 czerwca 2023 r. – LM BV/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-354/23, Seberts⁽¹⁾)

(2023/C 314/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LM BV

Strona przeciwna: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit